

לצאת לחופשי

מושיק בן עוזי בגלריית בית ציוני אמריקה בתל אביב

"עדיף למות במאבק על החופש מאשר להיות אסיר כל ימי חיך".
בוב מארלי

התערוכה "לצאת לחופשי" מספרת את סיפורו של האמן מושיק בן עוזי בעזרת סיטואציות מהחיים אותן הוא מצייר. כפי שהוא רואה אותם וחווה אותם. בן עוזי מוכיח שבאמנות אין שום גבולות. העבודות שנבחרו לתערוכה משקפות את קו ידו ועולמו האמנותי של בן עוזי, והן מבטאות ערכים של חופש, יצירות, ביטוי עצמי, שברירות, אהבה, טבע, ויצירתיות.

מושיק בן עוזי, אמן מחאתי עם אמירה בועטת, מתגורר בתל אביב, שם מתרכזת מרבית פעילותו. לצד הציור והפיסול הוא פעיל גם כמוסיקאי, מלחין וכמבצע. אמן שעושה גם וגם. יש לו הרבה אינטראקציות בין המדיות המלוות ברגשות ובהשפעות. האמנות היא כל עולמו. עולם הקבלה אליו נחשף הפך אותו לאקטיביסט ולימד אותו לקבל את השפע ואת האור וכלים של לקבל על מנת לתת.

"מאז שאני זוכר את עצמי האמנות תמיד הייתה כל עולמי. זו השפה שאני מכיר הכי טוב. זה המקום שאני מרגיש בבית והדבר שאני רוצה לעשות לשארית חיי".

ההשראות העיקריות שלו הן פיקאסו, וואן גוך ודאלי. הוא בעיקר מתחבר לוואן גוך. בציורים שלו יש טאץ' ואן גוכי - כמה שיותר צבעים. כמה שפחות שחור. בן עוזי חוקר את האמן ואת התקופה. בעוד שבאימפרסיוניזם חקרו בעיקר את האור בציור, הפוסט אימפרסיוניסטים הדגישו את הצבעים, דרך הנחתם על הבד, את הקומפוזיציות והצורות ובכך היוו את התחלתו של הזרם האקספרסיוניזם שבא אחריהם. ואן גוך השתייך לזרם הפוסט אימפרסיוניסטי שראו באמנות פתח לריבוי רגשות. לעיתים משייכים אותו גם לזרם האקספרסיוניזם שכן ציורים רבים שלו משקפים את מצב רוחו - משיכות המכחול המהירות ומלאות החומר, הצבעים אותם הוא בוחר, נושאי הציור והקומפוזיציות. ניכר שלוואן גוך השפעה רבה על בן עוזי.

בן עוזי הוא אדם של רגש. הוא מנסה לתת מקום וביטוי באמנות שלו למכלול שלם של רגשות ולרסן כל אחד מהם כמה שפחות. עבודותיו מבטאות בין השאר את תחושתו לגבי השברירות שבחיי. בעבודתו 'They Haunt Me' הוא מתאר איך בלילות הם באים, בבוקר הם מסתתרים. מלאי סיפורים, מלאי פחדים ואימים. אל הציורים שלו הם חושקים להיכנס, והוא מכניס אותם באהבה. יש להם תמיד מקום על הקנבס שלו, אבל האמת, שבלעדיהם הוא מרגיש ערום. "אז מי אני ללא האמנות? מי אני אם לא הציורים שלי? מי אתה מושיק? ומה הם רוצים ממני?"

האמנות היא כלי ריפוי נפלא, הן עבור האמן והן עבור הצופה, כל עוד הוא נוגע באמת ובכאב בצורה כנה ככל האפשר. יש אצלו מקום גם לטוב וגם לרע, גם ליופי וגם לכיעור. לכולם מגיע אותו יחס. מעניין אותו לעשות דברים שיגרמו לאנשים לרצות לגעת, לגעת בציורים.

כמה שיותר חוויה. דברים שאתה רוצה להתקרב אליהם ולא תמיד יכול, או כאלה שנראים לך כמו משהו אחד אבל הם בעצם משהו אחר. זה מצריך מהצופה תהליך של פענוח. בציוריו הוא מבטא את המאבק שלו לצאת מתבניות. בחברה מורגלים למסגרות ומתייגים אותך. הוא מנסה להשתחרר מהתחושה של כלא מנטלי, לצאת ממסגרות. כדבריו של ז'אן זאק רוסו "האדם נולד חופשי, אך בכל מקום הוא נתון בכבלים". היופי בחיים הוא באקראיות שלהם. במקום שהאנושות נכנסת, היא הורסת. חשוב לבן עוזי לתת לטבע להנחות אותנו. אצלו השינוי הוא העיקר, הוא מחפש את התנועה בחיים ולא את השלווה.

הוא מדבר על חדוה של חופש. חופש במובן של Freedom. בן עוזי מרגיש את החופש שנותן לו השראה לאקראיות ולזרימה. כך עבודתו 'Carmen'. "כרמן היא נפש חופשית, אינה ניתנת לביות, ליבה שייך לשדות הפתוחים, ואהבתה לא יודעת גבולות. היא אינה שייכת לאיש, אך יש שינסו לנכסה לעצמם, לשעבד, לרסן, לשלוט, לכבול אותה, ולשים שלשלאות סביב ליבה, והסוף הטראגי יהיה בלתי נמנע". בעבודתו 'The Mind Prison' שצויר בתקופת שירותו הצבאי ושלב השראה מהתקופה הכחולה והמלנכולית של פיקאסו הוא מבטא את זה. "משחרר ההיסטוריה החברה שלנו דוחקת את האדם לתוך תבניות. אדם מורגל בגיל ינקות להיות מוקף במסגרות, סורגים, גדרות, חוקים והגדרות הכובלות רבים, דוחפות אחרים לפרוץ ולצאת החוצה, גם אם הדבר יעלה להם בחייהם".

בן עוזי חש שונה בצורת החשיבה שלו ובאופן ההסתכלות שלו על דברים. בגילאי 8-10 הבין שקשה לו להתחבר למה שמרבית האנשים מתחברים. בגילאי העשרה הגיע לקיוויונות. הוא עבר טיפולים פסיכולוגיים שהיו מלווים במרירות בעצב ובכאב והם נתנו לו השראה ללמוד ולהתפתח. בעבודתו 'Pink Destruction' נשמעת זעקתו: "הלכתי לאיבוד בתוך הוורוד הרצחני. מי הייתי לפניו, אני כבר לא זוכר..".

טכניקת העבודה של בן עוזי היא לרוב אינטואיטיבית, ללא תכנון מוקדם, זה פשוט יוצא' הוא אומר. מתוך הבד ומהשוטטות של היד, דרך הקווים הראשוניים האקראיים שנוצרים מופיעות להן מול עיניו דמויות שאותן הוא בוחר להבליט ולהדגיש. זה לא נוצר סתם. הדמויות שלו הן א- מיניות. לרוב הן יותר נשיות. הוא מוצא עניין בגוף ובתנועה וההתמקדות שלו היא בדמויות ובאינטראקציה ביניהן. חשוב לו שהצופה יפרש לבד מה הדמות מרגישה וחווה. כך הוא צולל למשיכות מכחול משלו והציור נוצר מעצמו.

בתערוכה "לצאת לחופשי" בן עוזי רוצה לעורר בצופה תשוקה וקשת של אמוציות החל באהבה, שמחה, התלהבות ועד כעס, עצב, גועל, דחיה... גם אם הן עלולות להכעיס או לעצבן אותו.

אוצרת: נעמי גורדון-חן

Break Free

Moshik Ben-Uzi at the ZOA gallery in Tel Aviv

"It is better to die fighting for freedom than to be a prisoner all your life." Bob Marley

The exhibition "Break Free" tells the story of the artist Moshik Ben-Uzi through life's situations that he paints, as he sees them and experiences them. Ben-Uzi proves that art has no boundaries. The works chosen for the exhibition reflect Ben-Uzi's hand style and artistic world, and express values of freedom, creativity, self-expression, fragility, love, nature, & creativity.

Moshik Ben-Uzi, a protest artist with a kicking statement, lives in Tel-Aviv, where most of his activities are concentrated. In addition to painting and sculpting, he is also active as a musician, composer and performer. An artist who does both. He has a lot of interactions between the medias that accompanied by emotions and influences. Art is his whole world. The world of Kabbalah he was exposed to made him an activist and taught him to accept the abundance, the light & the vessels of receiving in order to give.

"Ever since I can remember, art has always been my whole world. It's the language I know best. It's the place I feel at home and the thing I want to do for the rest of my life."

His main inspirations are Picasso, Van Gogh and Dali. He mainly connects with Van Gogh. His paintings have a Van Gogh touch - as many colors as possible. As little black as possible. Ben-Uzi investigates the artist and the period. While Impressionism mainly explored the light in painting, the Post-Impressionists emphasized the colors, through their placement on the canvas, the compositions and the shapes and thus formed the beginning of the expressive current that followed them. Van Gogh belonged to the post-impressionist movement that saw art as an opening for multiple emotions. Sometimes he is also associated with the expressive current since many of his paintings reflect his mood - the quick and heavy brushstrokes, the colors he chooses, the subjects of the painting and the compositions. It is evident that Van Gogh had a great influence on Ben-Uzi.

Ben-Uzi is a man of emotion. He tries to give space and expression in his art to a whole set of emotions and restrain each of them as little as possible. His works express, among other things, his feeling about the fragility of his life. In his piece 'They Haunt Me' he describes how at night they come, and in the morning they hide. Full of stories, full of fears and threats. They want to enter his paintings, and he lets them in with love. They always have a place on his canvas, but the truth is, without them he feels naked. "So, who am I without art? Who am I if not my paintings? Who are you Moshik? And what do they want from me?"

Art is a wonderful healing tool, both for the artist and the viewer, as long as it touches on truth and pain as honestly as possible. He has room for both good and bad, both beauty and ugliness. Each deserves the same treatment. He is interested in making things that will make people want to touch, touch the paintings. As much experience as possible. Things you want to get closer to and not always can, or things that look like one thing to you but

are actually something else. It requires a decoding process from the viewer.

In his paintings he expresses his struggle to break out of molds. In society we are used to be constrained to frames and to be labeled. He tries to free himself from the feeling of a mental prison, to get out of conventions. As Jean-Jacques Rousseau said "Man is born free, but everywhere he is found in chains". The beauty of life is in its randomness. Wherever humanity enters, it destroys. It is important for Ben-Uzi to let nature guide us. For him, change is the essence, he is looking for the movement in life and not the peace.

He talks about the joy of freedom. Ben-Uzi feels the freedom that inspires him to randomness and flow. Thus, his piece 'Carmen'. "Carmen is a free spirit, genuine, incorruptible & cannot be tamed. Her heart belongs to the open fields, and knows no boundaries. It does not belong to anyone, but there are ones who would try to own it, enslave, restrain, control, bind it & put chains around it, and the tragic end will be inevitable".

In his piece 'The Mind Prison', painted during his military service and inspired by the blue and melancholic period of Picasso, he expresses this: "Since the dawn of history our society has been pushing man into molds. Right at the early age, a person is used to being surrounded by frames, bars, fences, laws and definitions that bind many, and push others to break through and get out, even if it costs them their lives".

Ben-Uzi felt different in his way of thinking and in his way of looking at things. At the age of 8-10 he realized that it was difficult for him to connect with what most people connect with. In his teens he reached to extremes. He went through psychological treatments that were accompanied by bitterness, sadness and pain and they inspired him to learn and develop. In his work 'Pink Destruction' his cry is heard: "I got lost in the murderous pink. Who I was before him, I no longer remember.."

Ben-Uzi's work technique is often intuitive, without prior planning, 'it just comes out' he says. From the canvas and the wanderings of the hand, through the first random lines that are created, figures appear in front of his eyes that he chooses to highlight and emphasize. It doesn't happen for no reason. His characters are a-sexual. They are usually more feminine. He finds interest in the body & movement, and his focus is on the characters and the interaction between them. It is important to him that the viewer interprets for himself what the character feels and experiences. Thus he dives into his own brushstrokes and the painting is created by itself.

In the exhibition "Break Free" Ben-Uzi wants to arouse in the viewer a passion and a range of emotions from love, joy, enthusiasm to anger, sadness, disgust, rejection... even if they may anger or annoy him.

Curator: Naomi Gordon-Chen

